

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par:	par:
Ls	Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
atsevišķu num. 15,—	atsevišķu num. 10,—
	pie atkalpārdev. 13,—

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Redakcija:
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 3. stāvā
Telefons 20032
Runas stundas no plkst. 9 līdz 12

Sludinājumu un abonementa
pieņemšana no plkst. 8.30 līdz 15.30
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 2. dzīv.
Telefons 20031

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludināj. līdz 25 vienslej. rind.	Ls 6,—	
par katru tālāko rindiņu	„—,25	
b) tiesu sludin. par negodīgu un netīrīgu	veikalnieku sodīšanu līdz 25 viensl. r.	„ 8,—
par katru tālāko rindiņu	„—,25	
c) citu iestāžu slud. par katru viensl. r.	„—,30	
d) priv. pers. oblig. slud. par katru viensl. r.	„—,35	
e) par nozaud. dok. izslud. par katru dok.	„ 1,50	
f) par sadegušu dok. izslud. katrai pers.	„ 1,—	

287. num. Pirmdien, 1939. g. 18. decembrī Divdesmitot. ais gads

Rīkojums par Herdera instituta stripošanu no mācības iestāžu saraksta.
Rīkojums par latola sadalīšanu spēkratiem no 1939. g. 18. decembra līdz 1939. g. 31. decembrim.
Sena's Administratīvā departamenta 1939. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Zemkopības ministra J. Birznieka runa Liepājā.

Zemkopības ministrs J. Birznieks sestdien, 16. decembrī, atklāja Liepājas piensaimniecības savienības jauno pienotavu, kur teica šādu runu:

„Man šodien ļoti liels gandarījums un prieks runāt kā dubultamatpersonai: kā šīs savienības līdzvadītājam un arī kā zemkopības ministram. Atļaujiet man, ka es pakāvējos šīnī brīdī dažos vārdos pie Liepājas piensaimniecības centralās savienības izveidošanas.

Mēs esam pamazām un ar lielām grūtībām attīstījušies un veidojušies. Mēs vienkārtī bijām nabagi. Tik daudz, cik mums vajadzēja, arī mūsu vislielākie labvēļi nevarēja dot, jo mēs nevarējām dot pretim pietiekošas drošības. Viss, ko mēs te rādām, maksā daudz naudas, gandrīz vienu miljonu latu un ja es teikšu, ka mēs iesākām ar 5000 latiem aizņemtas naudas, tad jūs saprātsiet, ka mēs esam priecīgi, ka mūsu darbs veicies. Mūsu piensaimniecības sākums, kā to redzam no šīs izlikto Prezidenta vārdiem, meklējams 40 gadus atpakaļ, bet sākti isti strādāt tikai 20 gadu atpakaļ. Kad mēs kādreiz ierīkojām šīs ēkas vienā daļā pienotavu, tad mums likās, ka šī pienotava mūs apmierinās vienmēr. Kad mēs gadā izstrādājām 2 miljonus litru piena, tad likās, ka šīs telpas vienmēr būs pietiekošas, bet tad nāca 2 milj. litru vietā 10 miljoni, 10 miljoni vietā 12 milj., 12 miljoni vietā — 18 miljoni, un tad mēs bijām spiesti kerties pie lielākas pienotavas izbūves. Šis, 40 metru garš un 15 metru platās mājas visi 4 stāvi ir izlietoti tikai šim uzdevumam, paligtelpas ir novietotas visapkārt pagalmam un arī vēl citās divās hipotekās līdzās šai mājai. Tagad nu esam nonākuši

tādā stāvoklī, ka domājam, ka nu šī pienotava ir galīgi izbūvēta. Un es šīnī brīdī gribētu šīs savienības pārvaldes un darbinieku vārdā izteikt sirsnīgu pateicību visiem, kas mūs atbalstījuši: pirmām kārtām mūsu Valsts Prezidenta kungam, kas arī jau toreiz, kad viņš vēl nebija Valsts un Ministru Prezidents, mūsu nodomus un pasākumus dzīvī atbalstīja.

Ja mēs presē esam ziņojuši, ka mūs Liepājā tagad ir vismodernākā pienotava Latvijā, tad tas tā patiesībā arī ir, jo te ir ielikti mūsu pašu inženieru un arī visas pasaules piensaimnieciskās tehnikas jaunākie atradumi. Tosmāres inženieri, Zemkopības ministrijas inženieri, tehniskās komisijas te kopā padomus saņēmuši, lai rādītu, kādai jābūt šī laika pienotavai. Mūsu piensaimniecības darbinieki neilgi atpakaļ bijuši ārzemēs, un tur viņiem rādītas daudz labi ierīkotas paraugpienotavas, kurās lielās valstis izdara savus piensaimnieciskos eksperimentus. Tagad mēs sākam ticēt, ka mums šerēdza mēs viss tas pats, kas redzams ārzemēs.

Cik veca gan ir mūsu piensaimniecība? Īsti tā sākusi attīstīties tikai no 1923. gada. Līdz 1923. gadam mūsu visas zemes piensaimniecība nav devusi vienu miljonu kilogramu sviesta gadā (1922. gadā 839.000 kg). Tas ir ļoti niecīgs skaitlis, kādēļ tad vēl bija grūti runāt par istu piensaimniecību. 1923. gadā jau ražoti 3 miljoni kilo sviesta, 1926. gadā 10 miljoni kilo, 1929. gadā 15 miljoni un 1931. gadā sasniedzam visaugstāko skaitli — 18.700.000 kilo sviesta, ko visu esam izveduši uz ārzemēm un saņēmuši par to 31.000.000 latu. Tad mūsu piensaimniecība iet uz leju 1932., 1933.,

1934. gados. 1933. gadā ir sasniegts zemākais skaitlis, atkal 15 miljoni kilo un tikai 1935. gadā, pēc 1934. gada 15. maija, atgūstam zaudēto un 1938. gadā sasniedzam rekordskaitli — 23¹/₂ miljonus kilo sviesta. Tā tad tikai nepilni 15 darba gadi ir mums aiz muguras. Vislielākie panākumi ir bijuši Vidzemē. Viens pats Madonas apriņķis visus 15 gadus ražojis vairāk sviesta, nekā visa Kurzemes kopā. Vidzemē ir pagasti, kas vieni paši ražojuši vairāk sviesta, nekā viss Kurzemes Ventspils apriņķis, kurš pie tam ir viens no lielākajiem apriņķiem. Bet arī Kurzemē ir daudz kas darīts. Mēs visi esam zemnieki, un zemnieku dzīve dibinas uz ieradumiem un ne uz to, ko izlasa avīzēs, vai kur citur saklusa. Mūsu Prezidents zemniekus iedalījis 3 šķirās: vieni ir tie, kas klausā visam, ko viņiem saka; otri, kas neklausā nekam; trešie, kas sākumā turas pretim, bet vēlāk ievēro un pieņem, ko viņiem saka. Pēdējie ir tie vislabākie. Pirmie, visu nepārbaudītu pieņemot un izlietojot, bieži iekrīt parādos un dažreiz pat viņiem jāaiziet no savām tēva mājām. Pavisam slikti ir nekam neticēt. Bet Kurzemes lauksaimnieki otrai grupai nav piederējuši. Viņi piešķaitami trešai grupai. Viņi arī nebija spiesti piekerties tūlīt piensaimniecībai. Ja arī Kurzemes lauki nedod tik labas kviešu ražas, tad katrā ziņā labas auzu ražas. Vidzemnieki varbūt arī tādēļ tikuši ātrāk uz priekšu, ka toreiz jaunais enerģiskais un neatlaidīgais lauksaimniecības darbinieks Kārlis Ulmanis viņus jau agrāk mudināja piensaimniecības lietām piegriezt lielāku vērību, nekā tas notika Kurzemē. Un vidzemnieki bija vairāk no pirmās grupas zemniekiem. Radās lielāks skaits sekotāju un panākumu sākumā arī bija vairāk. Tagad arī kurzemnieki ir sapratuši šo teicienu, ko jūs redziet savā priekšā. Tas viņus ir pārliecinājis, ka, neraugoties uz to, ka zeme šeit dod labas graudu ražas, nav peļams arī sviests. Mēs, kurzemnieki, tagad varam uzrādīt daudzas saimniecības,

atsevišķus pagastus un novadus, kuri jau sekmīgi var sacensties ar labākajiem darba biedriem Vidzemē. Šī neatlaidība darbā ir arī pamatā šīs pienotavas stiprai paplašināšanai. Un ne tikai šī pienotava vien ir savu produkciju no 3¹/₂ miljoniem kilo piena ražas pacēlusi jau uz 20 miljoniem kilo šogad, — tā tad 6¹/₂ reizes cēlusies šīs pienotavas ražība, bet tāpat tas ir arī ar citām Kurzemes pienotavām — arī tur pieaugusē produkcija spriež pārkārtot un uzlabot ražošanas apstākļus.

Piensaimniecība ieņem ārkārtīgi redzamu vietu mūsu tautsaimniecībā. Mūsu piensaimniecība devusi mūsu valsts pastāvēšanas laikā 600 miljonus latu želta. Ja mums šie 600 milj. nebūtu bijuši, tad daudz kā mūsu dzīvē gan nebūtu no tā, kas tagad mums ir. Ir taču bijis daudz tādu gadu, kad uz ārzemēm neko citu nav bijis iespējams pārdot, kā tikai sviestu. Sviestam tad gan arī cenas svārstījās no 5 latiem līdz 57 sant. par kilogramu, un mucīņu un pergamentu klāt vajadzēja dot vēl par brīvu. Mūsu zemnieks to ir pārcietis, bet mēs nedrīkstam aizmirst mūsu valsts, tautas un visas mūsu saimniecības atbalstu lauksaimniekiem. Ir bijuši gadi, kur valsts bija spiesta pielikt pāri par 20 miljoniem latu mūsu piensaimniecības saglabāšanai. Daudzās pienotavās vēl gan apstrādāšanas izdevumi vien prasa ap 50 līdz 60 sant. par kilo sviesta; tā tas nav tikai Latgalē, bet arī citur mazākās pienotavās.

Šis brīdis, kur mēs pakāvējamies pie mūsu piensaimniecības, ir liktenīgi un laimīgi sakritis ar to, kas noticis 40 gadus atpakaļ. Mēs esam ticīgi cilvēki, arvienu mēs atminam praviešu vārdus, kas uzrakstīti vecu vecajā grāmatā. Bet dažreiz mūsu sirdis izlaužas doma, ka arī mums pašiem ir savs pravietis, un ne tikai tagad, bet jau 40 gadus atpakaļ. Jau tad Kārlis Ulmanis ir mācījis un teicis — „Bez piensaimniecības mums tālu uz priekšu netikt“. Un patiesi. Ja toreizējais jaunais agronoms ir tagad tautas vadonis, tad tas ir tādēļ, ka viņš ir

Par nacionalu, daļu un varenu Latviju.

III*).

Latviskās Latvijas dibinātājs un izveidotājs.

Kamēr būs latvju tauta — būs arī latvju valsts: šodien, rīt un parit un tik ilgi, kamēr spīdēs šī saule.

Dr Kārlis Ulmanis,
1934. g. 18. III Tukumā.

Šis mūsu valsts 21. gads palīks mūsu valsts vēsturē kā gads, kad, vāciešiem atkal atstājot latviešu zemi, atstājot mūsu valsti, mūsu valsts un mūsu valsts dzīve taps vēl nacionālākas, latviskākas.

Dr Kārlis Ulmanis,
1939. g. 18. nov. vēstījumā tautai.

Šinīs dienās, kad nupat ir noslēgusies pāri par 50.000 vāciešu aizbraukšana no mūsu zemes un pie tam uz visiem laikiem, pati vēsture un tagadējais laiks ir apstiprinājuši par pareiziem mūsu Valsts Prezidenta Dr Kārla Ulmaņa šogad valsts svētkos tautai teiktā vēstījumā minētos vārdus, ka nu mūsu valsts un mūsu dzīve tajā kļūs vēl latviskākas un vēl nacionālākas. Bet reizē ar to vēsture ir apstiprinājusi arī citus, daudz reizes agrāk un daudz citās vietās mūsu Prezidenta teiktos vārdus par to, ka „Latvijai jābūt latviešu valstij“ (1936. g. Rīgā), ka „Latviskais uzvarēs visas lietas, un viss, kas reiz latvisks bijis, kļūs atkal latvisks“ (1919. gadā Tautas Padomē), „Valsts nacionālai politikai jā sākas no zemes un pie zemes. Šī zeme reiz bija mūsu, bet tad svešas varas to mums ņēma, un tikai tagad mēs izjūtam

ka tā ir mūsu.“ Tas atkal savukārt liecina, ka šī mūsu nacionālā valsts un tās tapšana nav nekāda nejaušība, bet gan mūsu tautas un valsts vadona ilgo darba gadu mērķtiecīgas un mērķapzinīgas darbības sekas, par kurām viņš vēl 1937. gadā Rīgā sanākušā Namsaimnieku kongresā skaidri un gaiši pateica: „1918. gada 17. novembrī es teicu un saku to arī tagad: man būs viena pati programma un mērķis — patstāvīga Latvijas valsts!“

Un ka šī programma un mērķis nebija vis radušies un dzimuši pēdējos 20 gados, bet gan daudz daudz agrāk, to der mums visiem atcerēties šodien un šonedēļ, kad svinam savas Valsts Prezidenta Dr Kārla Ulmaņa sabiedriskās darbības 40 gadu atceri, un tāpat arī turpmāk katru citu dienu, savās darba gaitās ejot, lai zinātu, ka šīs darba gaitas un veicamie darbi jāpadara tā, lai tie būtu derīgi mūžīgai Latvijai.

Atklājot šoruden 28. oktobrī Jelgavas lauksaimniecības akadēmijas iesvētīšanas svinības, Prezidents savu runu iesāka šādiem vārdiem: „Mūsu valsts un mūsu tautas spēka avots, stipruma pamats un nākotnes ķīla ir mūsu lauki, mūsu lauksaimniecība, mūsu zeme, mūsu zemnieks.“ Ar to pašu bija apliecināta Prezidenta un visu mūsu ticība savai zemei un savas valsts un tautas stiprākajam pamatiem, bet reizē ar to bija arī pasacīts, kāpēc Dr Kārlis Ulmanis ir visu savu mūža darbu atdevis un uzpurējis šo pamatu nostipri-

nāšanai, pacelšanai un izveidošanai. Kas par to, ka šai darbā pavadītos 40 gados viņam ir bijušas jāpārcieš visādas grūtības, cietums, trimda, uzbrukumi un vesels vezums ķēngu un citādu nepatīkšanu. No grūtībām Kārlis Ulmanis nekad nav bijies, jo viņš arvien arī citiem ir mācījis, ka „viss tas, kas patiesi labs, ko ir vērts iegūt, ir iegūstams tikai ar cīņu“, un ka „tikai cīņa dod uzvaru, vienalga, vai tā izcīnīta šķēpiem un šautenēm“, jo „dzīvi ceļ nevis tie, kas padodas liktenim, bet tie, kas ar visu spēku, sparū un ticību stājas ceļā šī šķietamā likteņa brazmai“, jo „grūtības jau ir priekš tam, lai tās pārvarētu“. Un kad tad nu pēc šo grūto un brazmaino cīņu pirmā posma, kurā mūsu Prezidents visus savus spēkus, laiku, savu dzīvi un visu sevi bija atdevis mūsu valsts un tautas spēku avota un pamatu pamata stiprināšanai, labklājības un materialās un garīgās izturības pavairošanai, mācīdams, starp citu, arī arvien turēties pie un uz savas pašu un savu sentēvu zemes, vēl 1914. gadā rakstīdams „Zemē“: „ko palīdz mums mūsu zeme, ja mēs paši to nemīlojam un nemācam savus bērņus to mīlot“, — pienāca Latvijas neatkarības un brīvības cīņu laikmets, tad Kārlis Ulmanis bija viens no dedzīgākajiem neatkarīgās Latvijas idejas aizstāvjiem un — arī aizsargiem, nebaidāmajiem zem ienaidnieku lodēm ierakumos iet, lai ar savu klātbūtni iedrošinātu un vadītu mūsu karavīrus.

„Apņemsimies un zvērēsim dzīvot, strādāt un kalpot tikai savai tautai un savai valstij Latvijai!“ Tāds ir Dr Kārla Ulmaņa latviskai Latvijai dotais solījums, un šim zvērestam viņš ir arvien un mūžīgi palicis

uzticams. Nelokami un negrozami viņš par to ir cīnījies, cik vien ir viņa spēkos stāvējis. Pat smagajos politiskās krīzes laikos, kad likās, ka latviešiem pašiem uz viņu atkarotās sentēvu zemes un latviešu asinīm izcīnītā valsti vairs nebija nekādas noteikšanas tiesības un kad pat mūsu Saeimas kungu vairākums likās esam aizmirsis latvju tautu un satversmē ierakstīja neesošo Latvijas tautu, labi zinādams, ka tādas nav un ka ar to tiek atņemtas latvju tautai pienākošas tiesības, Kārlim Ulmanim nepietrūka ne spēka, ne arī uzņēmības un gribas atklāti un skaidri pasacīt, ka ir atskanējies sauciens: „Latviju latviešiem!“ un ka „ir pienācis laiks, kad latviešiem vajaga virsroku ņemt visās lietās, bet jāļauj dzīvot arī citiem“.

Un kad pēc tam 1934. gada 15. maija rītā uzaustošā saulē redzējam kā pelavas pajūkam visus tos savtīgos patmiļus, kuru lielākās daļas ideāls bija tikai pašlabuma meklēšana zem tautas pārstāvniecības maskas, tad tūlīt mēnesi vēlāk — 1934. gada 23. jūnijā — jaunās 15. maija valdības galva Dr Kārlis Ulmanis ieradās Airītēs pie pulkvedim Kalpakam celtā pieminekļa. Tur Prezidents, noliekot krāšņu ziedu velti, sava pienākuma pildītājiem pret Latvijas valsti un savu tautu teica šādus neaizmirstamus vārdus: „Es esmu ieradies šeit trīskārtīgu uzdevumu pildīt. Vispirms vēlējam nāku izteikt Jums, kas Jūs savu dzīvību atdevāt varonīgā brīdī, savu, valsts un tautas pateicību, kas būs dzīva visos laikos. To daru es, kā Latvijas valsts Pagaidu valdības galva, kas Jūs šīnīs cīņās aicināja. Otrkārt, es stāvu šai brīdī šīnī svētā vietā kā atjaunotās Latvi-

*) Skati „Valdības Vēstnesi“ š. g. 285. un 286. numuros.

Valsts tipografijas burtlicis

Eduards Dravnieks

miris š. g. 16. decembrī

Miļā piemiņā paturēs

„Valdības Vēstneša“ redakcija un
Valsts tipografijas vadība un darbinieki

cinitājs, cinitājs, kādu mēs savā tautā, pat Kronvalda Ati ieskaitot, neatrodam (aplausi), cinitājs, kurš nav domājis tikai par materialo labklājību, bet kurš ir sapratis, ka tikai caur materialo labklājību latvieti var pacelt par līdzvērtīgu cilvēku visu citu tautu saimē.

Ja runājam par toreizējo mūsu dzimtenes lauksaimniecību, tad kļūdisimies, ja domāsim, ka tā sastāvēja no latviešu zemniekiem. Ja mēs meklējam mūsu tautai pamatus šai laikā, tad mēs nevaram nerunāt par toreizējo sparīgo agronomu, lauksaimniecības instruktoru Kārlī Ulmani. Atļaujiet, ka ar viņa vārdiem te runāju uz jums. Jau 1910. gadā viņš ir sarakstījis grāmatu par ienesīgu piensaimniecību un pateicis: „Piena lopu turēšanai vislielākais labums ir tas, ka ienēmumi no kūts izdalās daudz maz vienlīdzīgi pa visu gadu. Pie mums šo ienēmumu lielāko tiesu iztaisa nauda par pienu vai tā izstrādājumiem, sevišķi sviestu. Turpretim ienākumi par lopiem pašiem, pārdodot tos kaušanai, noslaukšanai vai kā vaislas lopus, samērā ar citām zemēm mazi. Iemesls šai parādībai meklējams mūsu zemās gaļas un lopu cenās, kā arī mūsu lopkopības nevisai augstā attīstības pakāpē. Ar laiku viss tas, cerams, griezīsies uz labo pusi.“ „Vis-sliktākais ir tas, ka mēs nepavisam negribam atzīt rēķinu vešanas nozīmi un vajadzību. Mēs strādājam nokusuši dienas, naktis, bez miera, bez atpūtas, nomocam savus bērņus, kalpus un gājējus, un galu galā dažreiz mūsu sviedru augļus ievāc citi. Mēs ražojam daudz un dažādas preces, bet gandrīz nekad nezinām, cik tās mums izmaksājušas. Tāpēc arī pie pārdošanas

nezinām, vai esam pārdevuši ar peļņu vai zaudējumiem. Tāpat mēs pavisam nezinām, cik mums izmaksā vienas govys uzauzdešana, lai gan to zināt būtu no liela svāra. Bet šādiem un līdzīgiem aprēķiniem mēs piegriežam vēl par daudz maz vēribas. Un es varētu vēl ilgi runāt par to, ka mēs visi strādājam bez gala daudz ar rokām, bet par maz ar galvu, tas ir, pa lielāki daļai bez pamatīga aprēķina. Bet ne tikai lopkopībā un piensaimniecībā vien! Bet lai mēs patiesi varētu atzīt rēķinu vajadzību, lai mēs varētu rēķinus pareizi uzstādīt un izvest, lai mēs varētu izrēķināt labas mācības smelties, un lai šīs mācības varētu arī pareizi izlietot, tad ir vajadzīga plaša zināšanas, kuru mums šimbrīžam vēl lielā mērā trūkst, tiklab lopkopībā vispārīgi, kā arī piensaimniecībā.“

Tā Kārlis Ulmanis runāja 1899. gadā un nākošos gados, bet liekas, ka tas viss būtu runāts aizpagājušā nedēļā kādā mūsu lauksaimnieku sanāksmē. Visas šīs runas izjūtama cauri cenšanās pēc latviešu zemnieka labklājības un norādījumi uz ārzemēm un novadiem, kur sākusies strauja pienotavu dibināšana, aicinot lauksaimniekus darīt to pašu arī savās mājās. Kas ir raksturīgs visās šajās mūsu Prezidenta kunga toreiz sacītajās runās? — Raksturīgs tas, ka jau toreiz Prezidents blakus tīri tehniskiem jautājumiem pateicis, ka tad, ja katrs domās tikai pats par sevi vien, no šīs lietas nekā neiznāks.

Mūsu tautas vadonis, mūsu Valsts Prezidents 40 gadus atpakaļ ir teicis, ka vienprātība ir vajadzīga. Mēs jaunākā laikā bez šaubām esam atraduši, ka piensaim-

niecībā patiesi vajadzīga kopdarbība un vienprātība. Ka šī vienprātība patiesi guva labus panākumus, to apliecina tas, ka visus mūsu 29 miljonus kilo sviesta ražo koppienotavas; vai tās ir sabiedrības vai savienības, tās visas ir kopdarbības organizācijas. 99,98% no piensaimniecībā veiktā darba ir kopdarbības pasākumu veikts. Vienprātība tā tad mums patiesi bijusi un šī vienprātība, mums jāsaka, šodien ir tik pat vietā zīmējoties tieši uz piensaimniecību, kā uz katru citu mūsu darbu. 1910. gadā rakstītā grāmatā Prezidenta kungs ir pateicis: „Vienprātība un atkal vienprātība mums ir vajadzīga, un kur nav vajadzīgās vienprātības, tur panākumu nav, tur labāk rokas nost no darba!“. Tā tad 30 vai 40 gadus atpakaļ Prezidenta kunga teiktie vārdi ir tik pat jauni kā šodien teiktie, un tos visus var teikt tagad par jaunu. Un te nu negaidot jādomā, ka patiesi pravietis, kas dzīvo mūsu acu priekšā, tik pat labi redz, kā tie sirmie pravieši, kuri uz mums runā visvecākā grāmatā.

Mēs savu Prezidentu redzam arī kā cinitāju. Bija sarīkota Svētiem jaunlopu izstāde. Visa tā laika prese pārmeta, ka zemnieki prasa par saviem izstādītajiem jaunlopiem pārāk lielas cenas, pat 50 līdz 60 rubļu gabalā. Taču ja par uz Krieviju pārdotiem šādiem jaunlopiem muižnieki prasīja pāri par 100 rubļiem, bet pie mums cenas bija sasniegušas 60 rubļus, tad par to sacēla brēku. Prezidenta kungs tad pateicis šādus vārdus: „Kā redzam, Svētiem izstādē par labākiem zemnieku lopiem caurmērā maksāti 56

rubļi gabalā. Šī cena tiek apzīmēta par nesamērīgi augstu. Bet ja uz Krieviju pārdodot par vidēja labuma precī muižnieki caurmērā kopā ar teljiem dabū 114 rubļus gabalā, tā tad divi reizes tik daudz, un tas ir vēl par maz, jo viņi apgalvo, ka jaunlopu audzēšana neatmaksājosies. Kung, ja tas patiesi tā ir, tad lai šoreiz tas paliek. Es teikšu tikai tik daudz: latviešu zemniek, mosties, mosties, — kamēr vēl nav par vēlu.“ Tā Prezidents ir teicis 1903. gadā pēc Svētiem izstādes, kurai tā laika prese, vācu prese veltīja savas atsauksmes.

Tālāk. Pakavējoties pie Prezidenta darba 40 gadus atpakaļ, redzam vārdus, kur viņš aicina ticēt savam pašu darbam. Kamēr mēs neticēsim savam darbam, redzēsim tikai tā ārpusi, redzēsim tikai tā grūtības, mēs uz priekšu netiksim. Tik daudz mums vēl ir zemnieku, kuriem trūkst ticības un pašpauļāšanās savam darbam, trūkst priecīgas sajūsmas un mīlestības uz savu darbu.

Bet kur tā darbu strādā, tur nav ne zīmes no garīgas augšanas, no garīga stipruma. Te nav skata un domu, kas vērstas uz priekšu. Viena diena seko otrai, un abas ir tukšas un pelēkas. Un arī citādi panākumi ir niecīgi. Mums vajaga ticēt mūsu darbam, ziedot tam mūsu labākās domas, ziedot tam visus mūsu spēkus. Taisni tie vīri, kuriem trūkst ticības, ir tie, kas velk mūsu arājus uz leju. — Arī šie vārdi, kas runāti par sava darba cienīšanu, mīļie šī akta dalībnieki, es domāju, ka mēs būsim vienprātīgi, ka tie bija tik pat jauni 40 gadus atpakaļ kā šodien. Un es domāju, ka šie vārdi, tagad teikti, var nest tik pat lielu svētību, kā toreiz teiktie. Prezidenta kungs ir teicis, ka darbs ir un paliek visa cita pamatā, un šodien atkal, grūtās dienās, mēs no jauna to redzam. „Daudzi darbu uzskata par launumu, par lāstu, un daudzi no mums tikai to vien kāro, kā tikt no darba vaļā. Bet šis darbs mūs ir uzturējis no bērnu dienām, mūs uzauzdzinājis un izskolojis. Mums trūkst zemnieka pašapziņas. Zināms, uz reizi nekā nav panākams, bet ja mēs darbu nemīlēsim, mums būs tikai rubļi, bet nebūs darba priekā. Bet zemniecība ir tā kārta pasaulē, kas ar vislielāko tiesību var būt lepna uz savu darbu, kas visai cilvēcei nepieciešams.“

Un tālāk Prezidents saka: „Es nerumāšu šoreiz par zemes kopšanu un lopu barošanu, bet par pašiem kopējiem. Zemī kopt un lopus barot mēs esam visi daudz maz mācījušies, bet cilvēks ir piemirsts. Visi kāro pēc sava kaktiņa un sava zemes stūrīša. Tūkstošiem tas ir, tūkstošiem tā nav, bet tūkstoši nezina ko ar to iesākt, ko ar to var un būs darīt. Gan tiesa, ka pēdējos desmit gados mēs esam stipri tālāk tikuši par to stāvokli, kādā mūsu lauksaimniecība atradās, tad kad mūsu tēvi iepirka savas mājas un mēs tās no viņiem mantojām. Bet vēl tālāks ceļš mums ir priekšā ko iet, nekā jau noiets. Un nepietiek ar veciem ceļiem vien, jāmeklē arī jauni, jāiegūst arī jaunas zināšanas. Tās tagad pie mums nav grūti iegūt, mums jau ir simtiem agronomu, instruktoru un pamācītāju. Viens arī klausās pamācībā, bet citi neklausās ne par

jas valsts galva, lai nestu jums ziņojumu, ka Jūsu testaments nu, beidzot, ir izpildīts un piepildīts, ka nu, beidzot, Latvija iet to ceļu, kādu Jūs viņai bijāt vēlējušies un gatavojuši. Treškārt, es esmu te, lai nodotu Jums solījumu, ka no šī ceļa, kas būtubijis Jūsējais un kas ir Jūsējais, kas ir tagadējās valdības un visas tautas ceļš, mēs nenovērsimies, bet uzcelsim Latviju, latviešu Latviju, to Latviju, kādu Jūs sev bijāt iedomājušies un kādu Jūs savās sirdīs nesāt cīņās un uzvarās iedami un par kādu Jūs savas galvas nolikāt“.

Šis ir otrs zīmīgākais Dr Kārļa Ulmana solījums, un tā piepildīšanās liecinieki atkal esam mēs visi ikkatru dienu. Tāpat arī visa mūsu neatkarīgās Latvijas politika apstiprina šos vārdus, lai gan reizēm grūts bija tas ceļš un prasīja arī zināmus upurus. Bet zvērests bija dots, un latviešu valsti un latviešu zemē bija pienācis laiks celt godā agrākos gados, sevišķi Saeimas laikā, gan dažādo partiju un personu, gan arī svešo spēku iespaidā novārtā palikušo nacionālo taisnību. Un atkal tas bija Dr Kārlis Ulmanis, kas to svinīgi pashudināja un arī izpildīja. Jau 1936. gada sākumā, pilsētu pašvaldību darbinieku sapulcē, Prezidents paziņoja, ka viņš gribot „uzsvērt vajadzību pašķirt un nolīdzināt ceļu nacionālai taisnībai mūsu zemē, celt godā nacionālo taisnību, celt, izcelt, nostiprināt un

godā vietā, negrozām pirmā vietā, nostādīt latvisko, vislatvisko šē mūsu valsti, mūsu Latviju. Ceļš ir izvēlēts un zvērēts no tā nekad nenogriezties, un proti: uz priekšu vairs neatstāt noteikšanu, vadību svešiem spēkiem“, vienalga, „vai viņi tādi ir pēc savas asins un valodas, vai viņi ir tādi pēc savām svešām idejām, bet ir izvēlēts nēmt šos darbus un uzdevumus mūsu pašu rokās, vairs uz priekšu neatstāt svešajiem atslēgas visu mūsu zemes un mūsu valsts jautājumu atrisināšanai. Un es gribu vēl klāt pielikt: ne tikai zemes, valsts jautājumu atrisināšanas atslēgas, bet arī mūsu šē dzimtas tautas likteņu lemšanu. Neatstāsim to vairs svešajiem nekad, ne simts, ne divsimts, nekad, nekad vairs vēlreiz 700 gadu! Ne tieši, ne netieši, ne direkti, ne indirekti“.

Vēl tuvāk šos mūsu latviskās Latvijas mērķus un uzdevumus paskaidroja Prezidenta cita runa 1937. g. 4. februārī, kurā viņš sacīja: „Politikai pieder virsvadība saimniecības laukā. Saimniecība izpilda to, ko politika prasa un liek, un izpilda to pēc labākās iespējas. Ko, kas un kā ražos, to nosaka politika, jo viņa ir izkarojusi savu rīcības brīvību. Tiem laudim, kam pieder politikas vadība valstī, lai neviens neiedrošinās pa kājam pities, kad viņi taīsa saimniecisko politiku un diktē saimniecībai to, kas tai jādara. Arī mēs Latvijā esam atkarojusi savu politisko brīvību, un citi mums nevar vairāk neko priekšā rakstīt. Ir radīta iespēja politikai

un saimniecību veidot tiem 75 procentiem mūsu valsts pilsoņu, kam valsts vara pienākas uz taisnības un taisnīguma pamatiem, kāpēc labāk būtu neapstrīdēt mūsu tiesību no politiskā viedokļa kārtot saimniecību: tā pieder mums.“

Tagad, kad no Rīgas 73 un no Liepājas 26 kuģos ir aizbraukuši pāri par 50.000 vāciešu, mūsu latviešu Latvija ir kļuvusi vēl nacionālāka, vēl viengabalaināka, vēl stiprāka. Materialās grūtības, kas dažviet ir radušās saimnieciskā dzīvē no mūsu pretimākšanās šiem aizceļotājiem, nav nepārvaramas, un mēs arī tām tiksim pāri, tāpat kā esam tikuši savā valstī pāri daudzām citām lietām. No otras puses, šī vācu tautības iedzīvotāju izceļošana atklāja dažas interesantas lietas, kas arī ir no svāra mūsu pašu dzīvei kā visai zīmīgas parādības, un kam, kopā ar vāciešu aizbraukšanu, mūsu valsts iekšējā dzīvē ir jāienes vēl lielāka skaidrība un jāsaliedē latvieši vēl daudz ciešākā, patriotiskākā, nacionālākā un daudz izturīgākā viengabalainākā masā, tā vēl vairāk ar mūsu visu darbiem un ne tikai vārdiem un runām piepildot mūsu Prezidenta domas un centienus, ka „Latvijai jābūt latviešu valstij“. Līdz ar to mūsu Prezidents iegūs vēl lielāku gandarījumu, piedzīvodams, ka pareizi ir bijuši un piepildīti kļūst viņa tālredzīgie mērķi, un ka nav veltas bijušas ne viņa 40 gadus sabiedriskā un politiskā darbā izcīnītās cīņas, ne arī uzticība savai tautai un savam mūža darbam — latviskai Latvijai.

ko. Viens sēž uz kaimiņa sētas, skatas viņa saknauģu lieliskajos tīrumos, bet pārgudri stāsta, ka pēc desmit gadiem tur vairs nekas neaugšot. Tiem netikt klāt. Vislabākie tomēr ir trešās šķiras lauksaimnieki, kuri tik drīz visam nepaklausa, turpretim vispirms visu pārbauda, bet tad arī to neatlaidīgi izdara, ko apņēmies. Viņiem patstāvība spriešanā un pašdarbībā. Tās vispār mums vēl stipri trūkst. Tādēļ mēs neticam pašī saviem darbiem, lai gan strādājam tik daudz, pārāk daudz."

Šai svinīgajā brīdī, cienītie klātesošie, kad es gribēju runāt par mūsu Prezidenta darbu, es neatradu labākus vārdus, kā ļaut viņam pašam runāt, un es domāju, ka arī jūs tam piekritīsiet. (Aplausi.)

Vis tas, ko es tagad te sacīju šajās lielajās svinībās, ir nopietni jāpārdomā, jāpārdomā, vai tas virziens, kādu mūsu Prezidents ir sācis 1919. g. 18. novembrī, un kuru viņš ir pārveidojis 1934. gada 15. maijā, vai tas bijis tikai laika iespaidojums, vai tam pamatā ir bijis ilgs sagatavojums. Mēs zinām, kā tas ir bijis, zinām, ka šis darbs ir bijis rūpīgi sagatavots. Un tādēļ mūsu darbs ir bijis sekmīgs visās nozarēs. Mēs zinām, ka ikviena māja labi saimnieko, kur ir labs saimnieks. Ja tāds vajadzīgs vienai mājai, tad labs saimnieks, gudrs saimnieks daudz kārt vairāk vajadzīgs valstij. Un ja mēs varam šodien priecāties par darbu šeit un visos mūsu zemes novados, tad mums

visos brīžos ir jāpatur prātā mūsu labais vadonis, labais saimnieks. — Atlaujiet, lai arī mēs, godinot šīnī brīdī mūsu Valsts Prezidentu, uzsaukam trīs reizes „Lai dzīvo“. (Lai dzīvo saucieni. Aplausi.)

Man vēl viens lūgums būtu pie jums. Es tiku jums dažas rindiņas, dažus izvilikumus nolasijs no Prezidenta darbiem. Jūs mājā pāriedam to pārdomāsiet, pastāstīsiet citiem, tas stiprinās jūsu darbu, dos jums jaunu spēku. Tas liks tuvāk iepazīties ar mūsu Prezidentu un viņa dzīvi, un tad jūs iegādāsieties rakstus, kas par Prezidentu jau rakstīti, vai kas tuvākās dienās vēl iznāks. Visiem mums vajaga pazīt savu Prezidentu, tāpat kā katram darbiniekam jāpazīst savs saimnieks. Tā mēs kalposim mūsu vienībai, pakalposim ticībai pašiem uz sevi. Šis laiks jau ir tāds, ka ticības nekad nevar būt par daudz, un lai arī šīnī vietā mēs apliecinām, ka ticība uz mūsu neatkarīgo valsti, uz mūsu brīvību un ticību uz mūsu vadoni mūsos visos ir lielāka kā jebkad agrāk (aplauši). Mūsos ticība tagad liela ir tādēļ, ka mēs sākam atzīt savu valsti. Mūsu vadonis ir visu darijis, lai mēs mierā dzīvotu. Bet tas nenozīmē, ka mums viss jau ir garām. Mums jābūt visos laikos uz visu kogataviem. Un es domāju, ka mēs ar katru dienu gatavāki arī paliekam.“ LTA.

Valdības rīkojumi un pavēles.

186. RĪKOJUMS.

1939. g. 15. decembrī.

1. §.

Sakarā ar Herdera instituta Rīgā likvidēšanu, strīpot minēto mācības iestādi no Izglītības resora mācības iestāžu saraksta ar šī gada 16. decembrī

Pamats: Likums par Herdera instituta Rīgā likvidēšanu („Vald. Vēstneša“ 1939. g. 271. num.).

Izglītības ministrs J. Auškāps.

Vispār. daļas vad. V. Vīgants.

RĪKOJUMS

par latola sadalīšanu spēkratiem no 1939. g. 18. decembra līdz 1939. g. 31. decembrim.

(Izdots, pamatojoties uz finanšu ministra 1939. g. 19. septembra rīkojumu par cenu inspektora pilnvarošanu latola krājumu sadalīšanai („Valdības Vēstneša“ 1939. g. 213. num.).

Laikā no 1939. g. 18. decembra līdz 1939. g. 31. decembrim nosaku šādu latola sadalīšanas kārtību:

1. Automobiļu vajadzībām pret atļaujas sešpadsmito kuponu atļauts izsniegt latolu šādos daudzumos:

- 1) automobiļiem, kas ietilpst 2. grupā (latola kartiņas dzeltenā krāsā) — 200 litrus;
- 2) automobiļiem, kas ietilpst 3. grupā (latola kartiņas rozā krāsā) — 100 litrus;
- 3) automobiļiem, kas ietilpst 4. grupā (latola kartiņas zilā krāsā) t. i. takso metriem — 80 litrus;
- 4) automobiļiem, kas ietilpst 5. grupā (latola kartiņas baltā krāsā) — 30 litrus.

2. Motociklu vajadzībām (latola kartiņas baltā krāsā melnām stripām) pret atļaujas piecpadsmito kuponu atļauts izsniegt 5 litri latola.

3. Ar 1939. g. 18. decembrī aizliegts izsniegt latolu automobiļiem pret atļaujas 14. un 15. kuponiem, bet motocikliem — pret 13. un 14. kuponiem.

4. Par šī rīkojuma pārkāpšanu latola atļaujas īpašniekam draud atļaujas anulēšana un likumā paredzētais naudas sods, bet latola izsniedzējam — uzņēmuma slēgšana un likumā paredzētais naudas sods.

Rīkojums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Rīgā, 1939. g. 16. decembrī.

Cenu inspektors A. Elpers.

Šis rīkojums izsludināts 1939. g. 17. decembrī laikraksta „Rīts“ 2. izdevuma 348. numurā.

Valdības iestāžu paziņojumi.

PAZIŅOJUMS.

Pamatojoties uz Likuma par zvērinātiem revidentiem 31. pantu, Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kamera paziņo, ka uz paša lūgumu no zvērinātu revidentu skaita izslēgts:

19. Heinrichs Rempe.

1939. g. 15. decembrī.

Priekšsēdētājs A. Bērziņš.

Ģenerālsēkretārs Al. Zalts.

Latvijas ģenerālkonsulata Roterdamā telegramu adrese

no 1940. g. 1. janvāra būs:

Latkonsulat Rotterdam.

Ārlietu ministr. administr. un protokola nod. vad. V. Olavs.

Meklētizbeidzamo personu 233. saraksts.

3085. Alfrēds Čulītis. 1026/39.
3086. Antons Dīlāns. 643/39.
3087. Pauls Dižkačs. 573/39.
3088. Olimpiāde Ivanovs. 1465/39.
3089. Ludvigs Kozlovskis. 1427/39.
3090. Aleksandrs Lamašs. 54069/38.
3091. Ernests Millers. 328/39.
3092. Jānis Rinčs. 1818/39.
3093. Vilhelms Rode. 1576/39.
3094. Vasilijš Stepanovs. 1828/39.
3095. Ābrams Šteingolds. 1491/39.
3096. Dāvids Szvare (Švarcs). 42635/34.
3097. Dāvids Szvare (Švarcs). 42638/34.
3098. Vladislavs Tučins. 52743/38.

Rīgā, 1939. g. 16. decembrī.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks J. Silarājs.
Darbvedis Hūns.

Māksla.

Nacionālā opera.

Pirmdien, 18. dec., „Grafs Luksemburģis“ ar L. Blumentals, O. Kļaviņš, P. Brīvkalns, T. Brīltu, A. Kortānu, A. Verneru u. c. Diriģents A. Norītis.

Otrdien, 19. dec., „Esmeralda“ ar M. Griķis, H. Plūci, P. Fibīgu un visu baletu. Diriģents A. Norītis. Parastās pusceņas.

Trešdien, 20. dec., „Trubadurs“ ar M. Brechmans-Štengeli, H. Lūsi, A. Priednieku, A. Kaktiņu u. c. Diriģents L. Blechs. Parast. pusc.

Ceturtdien, 21. dec., Jāņa Mediņa bērnu operas „Luteklīte“ pirmizrāde diriģenta Jāņa Kalniņa muzikālā iestudējumā un valdībā. Režisors V. Pūce, dekorators P. Rožlapa, dejas iestudētājs O. Lēmanis, kori — T. Kalniņš. Galv. lomās: P. Brīvkalns (princese), E. Mikelsons (karālis), N. Vasiljevs (ārksts), A. Kortāns (gudrelis), V. Stots (dakteris), Blūmbergs (māte) u. c.

Ziemassvētku repertuārs.

1. Ziemassvētkos, 25. dec., plkst. 11 Leļļu teātris: 1) Ansītis un Grietiņa, 2) Zemūdens valsts, 3) Leļļu divertiments, 4) Nac. operas baletskaļas divertiments; plkst. 13.30 bērnu opera „Luteklīte“; plkst. 19.30 „Loengrins“.
2. Ziemassvētkos, 26. dec., plkst. 11 Leļļu teātris: 1) Ansītis un Grietiņa, 2) Zemūdens valsts, 3) Leļļu divertiments, 4) Nac. operas baletskaļas divertiments; plkst. 13.30 „Grafs Luksemburģis“; plkst. 19.30 bal. „Esmeralda“.

Sabiedrisko lietu ministris A. Bērziņš tekstilrūpniecības strādnieku arodbiedrības eglītes vakarā.

Rīgas latviešu biedrībā 17. dec. vakarā notika tekstilrūpniecības strādnieku arodbiedrības eglītes vakars, kurā ieradās sabiedrisko lietu ministris A. Bērziņš un Darba kameras priekšsēdētājs K. Egle. Pie mirdzošās eglītes svētbrīdī vadīja armijas mācītājs P. Apkalns un kuplināja Darba kameras bērnu koris, J. Milzarāja vadībā un Darba kameras mežragu kvartets. Pēc tam vakara dalībniekus uzrunāja ministris A. Bērziņš, savā runā starp citu izteikdamies:

Ir pienākusi atkal Ziemassvētku diena, kad jūs visi, veci, lieli un mazi pulcējaties kopā, lai nevis katrs atsevišķā ģimenē, bet lai visa tekstilrūpniecības darbinieku saime izjustu Ziemassvētku prieku, Ziemassvētku draudzību, Ziemassvētku tuvumu. Šinīs Ziemassvētkos mēs esam daudzkārt pateicīgāki, ka varam mierīgi pulcēties vienkopus, ka varam nākt vienkopus ar tām pašām draudzības un uzticības jūtām, kā tas ir bijis iepriekšējos svētku gadījumos. Esam priecīgi, ka tas tā ir, lai gan Eiropā atkal no jauna tautu starpā ir izcēlies nemiers. Bet, ja mēs šodien varam draudzīgi būt kopā un gaidīt gaišos Ziemassvētkus, tad tas ir tāpēc, ka esam pratuši pasargāt savu zemi no ieraušanas tautu naidā un esam paši pratuši tā dzīvot, lai draudzība un satība valdītu mūsu starpā.

Mēs esam parādījuši un pierādījuši, ka darbs mums nav bijis grūts, ne arī svešs tad, kad no kara posta bija jāceļ jaunā Latvija. Mums tagad atkal šinīs dienās ir jāapliecina, ka mēs protam atsāties un savu dzīvi ierobežot, lai Latvija, mūsu asinim pirkta Latvija, mūsu sviedriem izcīnīta Latvija varētu dzīvot, lai mūsu pašu Latvija, mūsu tautas valsts, varētu dzīvot tagad un arī nākotnē. Tautas vado-

nis, kas ir nostaigājis savas tautas vidū kā modinātājs, kā draugs, kā aicinātājs veselus 40 gadus, un šis savas gaitas tautas vidū ir sācis šinī pašā dienā pirms 40 gadiem un arī šinī pašā vietā, arī šodien sūta jums, jaunie un vecie, savas draudzības sveicienus un vēlas, lai jums, strādnieki, kas darbā esat, ārējo apstākļu dēļ netiktu atrauts darbs; lai jūs, mazākie, kas augat darbam, kas augat nākamai Latvijai, varētu izaugt veseli, varētu izaugt spirti, lai katras grūtības un nedienas, kas paaudzei, kura pirms jums dzīvoja, tik daudz atņēma, lai tās jums ietu garām; lai Latviju, kuru viņš ceļ ne tikai tiem, kas ar viņu kopā dzīvo, bet arī tiem, kas dzīvos pēc šīs paaudzes, varētu saņemt drošas rokas. Šinī dienā jums, tekstilnieki, un caur jums visai strādnieku saimei, lai caur mani nodots mūsu tautas vadonā draudzīgais Ziemassvētku sveiciens un aicinājums tai pašai vienprātībai un uzticībai, kā mēs to esam apliecinājuši piecos gados, jo šī vienprātība un uzticība tagad nozīmē ne tikai draudzības jūtas vienam pret otru, bet šajos apstākļos vienprātība nozīmē cīņu par Latviju, cīņu par Latvijas neatkarību, cīņu par Latvijas nākotni. (Aplausi.) Sadosimies rokās visi drošā pārliecībā, ka aiz mūsu tautas vadona, aiz viņa lielajiem piedzīvojumiem un darba mīlestības un pieredzes bagātības mēs droši varam justies un pārvarēt grūtības, kuras var stāvēt un stāvēs ceļā kā tuvākās dienās, tā, varbūt, arī tuvākos mēnešos. Bet mēs uzvarēsim. Uzvarēsim tāpēc, ka mēs ticam sev, ka mēs ticam Latvijai un ticam Latvijas nākotnei.“ (Aplausi.) LTA.

Vācijas sūtņa pateicība par mūsu valdības un iestāžu atbalstu vaciešu repatriācijas lietā.

Vācijas sūtnis Ulrichs fon Koce šodien apmeklēja ārlietu ministri V. Munteru, lai to informētu par repatriācijas akcijas noslēgumu. Pēc pēdējās izcelotāju grupas aizbraukšanas ar tvaikoni „Sierra Cordoba“ Latvijā paliek vairs tikai tie valsts vacieši, kas nodarbināti šeit tālāk strādājošos tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumos, kā neatvietojami specialisti, vai pagaidām strādā „UTAG“ likvidācijas darbā un likvidācijai nolemtajos tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumos. Vācijas sūtnis izteica ārlietu ministram savu pateicību par palīdzību un atbalstu, ko latviešu valdība un atsevišķās valdības iestādes sniegušas repatriācijas akcijai. Vīpš it sevišķi pieminēja repatriācijas, muitas un drošības iestāžu priekšzīmīgo darbību, jo, pateicoties šo iestāžu pūlēm, uzmanībai un pretimnākšanai, izdevies paātrinātā kārtā un bez traucējumiem veikt tos ārkārtējos uzdevumus.

3. Ziemassvētkos, 27. dec., plkst. 11 Leļļu teātris: 1) Ansītis un Grietiņa, 2) Zemūdens valsts, 3) Leļļu divertiments, 4) Nac. operas baletskaļas divertiments; plkst. 13.30 bērnu op. „Luteklīte“; plkst. 19.30 „Karmena“.

Svētku dienas izrādēs katrs pieaudzis var ņemt 1 bērnu līdzi; 2 bērni ar vienu biļeti.

Nacionālais teātris.

Pirmdien, 18. dec., plkst. 19.30 pēdējoreizi „Portugales ķeizars“.

Otrdien, 19. dec., plkst. 19.30 ar L. Štengeli „Lediņas Vindermīres vēdekli“.

Trešdien, 20. dec., plkst. 19.30 1. reizi E. Švarca jaunatnes luga pēc Andersena pasaku motīviem 10 ainās „Snip-snap-snurre“ O. Uršteina režijā ar V. Valdmaņa dekorācijām un K. Lietiņa muziku. Dejas iestudējis Z. Lepne. Abonentiem šī izrāde par brīvu. Katrs apmeklētājs var ņemt līdzi par brīvu vienu bērnu; 2 bērni var nākt ar vienu biļeti.

Ceturtdien „Cilvēks grib dzīvot“.

Piektdien „Iedomu slimnieks“.

Sestdien „Snip-snap-snurre“.

Ziemassvētku repertuārs.

1. Ziemassvētkos, plkst. 14 „Snip-snap-snurre“; plkst. 19.30 ar L. Štengeli „Lediņas Vindermīres vēdekli“.
2. Ziemassvētkos, plkst. 10.30 „Princese Gundega“; plkst. 14 „Rudens rozēs“; plkst. 19.30 „Cilvēks grib dzīvot“.
3. Ziemassvētkos, plkst. 10.30 „Snip-snap-snurre“; plkst. 14 „Skabarga sirdī“; plkst. 19.30 „Iedomu slimnieks“.

kas bija saistīti ar veselās tautas grupas un tās kustamās mantas atļaišanu no Latvijas pavalstniecības un aiztransportēšanu. Ārlietu ministris un vācu sūtnis savā sarunā tālāk apstiprināja, ka, saskaņā ar repatriācijas līguma burtu un garu un šī līguma pamatos likto abu līgumslēdzēju nodomu, abas valdības vienprātīgi atzīst, ka ar 15. decembri vācu tautas grupa Latvijā beigusī pastāvēt un ar tās eksistenci saistītie jautājumi abu tautu un valstu starpā likvidēti. Pie tam abas puses apliecināja, ka ar repatriācijas līgumu un tā notikušo izvešanu dzīvē savstarpējas labvēlības garā veikts ļoti svarīgs darbs latviešu-vācu attiecību nostiprināšanai un neapēnotu un uzticības pilnu attiecību radīšanai starp abām tautām un valdībām. Abas puses gādās par to, lai viņu savstarpējos sakarus arī nākotnē izkoptu un veicinātu visās nozarēs šo jauno attiecību garā. LTA.

Visās svētku bērnu izrādēs katrs apmeklētājs var ņemt līdzi par brīvu vienu bērnu; 2 bērni var nākt ar vienu biļeti.

Dailes teātris.

Pirmdien, 18. dec., plkst. 19.30 tautas izrādē „Trakais Juris“.

Trešdien, 20. dec., plkst. 19.30 tautas izrādē „Spītnieces precības“.

Ceturtdien, 21. dec., plkst. 19.30 tautas izrādē „Meldermeitiņa“.

Piektdien, 22. dec., plkst. 19.30, pirmo reizi „Ventas dziesma“; pusc. ierob. skaitā.

Sestdien, 23. dec., plkst. 19.30, „Ventas dziesma“; parastās pusceņas.

1. Ziemas svētkos, 25. dec., plkst. 14 tautas izrādē „Meldermeitiņa“; plkst. 19.30 „Oriēšanas jaunava“; parastās pusceņas.

2. Ziemas svētkos, otrdien, 26. dec., plkst. 14 tautas izrādē „Spītnieces precības“; plkst. 19.30 „Ventas dziesma“; pusc. ierob. skaitā.

3. Ziemas svētkos, trešdien, 27. dec., plkst. 14 tautas izrādē „Trakais Juris“; plkst. 19.30 „Ventas dziesma“; pusc. ierob. skaitā.

Literatūra.

Teodora Spādes solo dziesma „Mana dzimtene“ Lūc. Garūtas aranžējumā iznākusī P. Neldnera-O. Krolla izdevniecībā Rīgā, Aspazijas bulv. 2, Maksā Ls 1,60. Izsūta arī pa pastu.

Telegramas.

(Latvijas telegrafa aģenturas telegramas.)

Valsts Prezidenta Dr Kārļa Ulmaņa dāvana jubilei-skolai.

100 gadu pastāvēšanas svētkus 17. decembrī svinēja Kalnciema 6 klasu pamatskola. Svinības ar garīgo aktu ievadīja virsmācītājs J. Kullītis. Skolas pārzine E. Grāvīts nolasiya īsu vēsturisku izvilku par skolas dibināšanu, aizrādot, starp citu, ka pirms 100 gadiem Klīves pagastā uzcelta pirmā skolas ēka Klīves un Kalnciema pagastu vajadzībām un ka skolu dibinājis toreizējais Jelgavas Annas draudzes mācītājs V. Pantēnijs. Kā pirmie skolotāji minami K. Redlichs un J. Ozoliņš.

Valsts Prezidenta Dr Kārļa Ulmaņa „Draudzīgais aicinājums“ nesis Kalnciema pamatskolai lielu svētību, jo skola saņēmusi vērtīgas grāmatas, gleznas un mācības līdzekļus.

Kalnciema pagasta vecākais K. Danemarks, apsveicot jubilaru, ziņoja, ka Valsts Prezidents Dr Kārlis Ulmanis piesūtījis skolai jubilejas gadījumā 300 latu mācības līdzekļu iegādei. Bij. skolas

audzēknis inžen. Šmulders piesūtījis skolai 100 latu lielu ziedojumu. Skolas pārzine Grāvīte nolasiya apsveikumu Valsts Prezidentam klātesošie uzņēma ar skaļiem aplausiem. Telegramu vēl nosūtīja izglītības ministri Dr J. Auškāpam, pēc kam ar trīskārtēju „lai dzīvo“ sumināja Valsts Prezidentu, kara un izglītības ministrus un nacionālo valdību.

Igaunijas saimniecības ministrs L. Sepps

ceļā uz Berlīni svētdien, 17. decembrī, ieradās Rīgā. Savu uzturēšanos mūsu galvaspilsētā ministrs izmantoja, lai apmeklētu finansu, tirdzniecības un rūpniecības un ārlietu ministrus, ar kuriem pārrunāja abas valstis interesējošos saimnieciskus jautājumus.

Valstskancelers Hitlers devis rīkojumu saspridzināt karakuģi.

Berlīne, 18. XII, Sakarā ar vācu bruņu kuģa „Admiral Graf Spee“ bojā eju, DNB papildus ziņo, ka pēc tam, kad Urugvajai valdība atteikusies dot kuģa izlabošanai vajadzīgo laiku, Vācijas valstskancelers Hitlers devis „Admiral Graf Spee“ kapteinim Langsdorfam pavēli karakuģi saspridzināt.

Montevideo, 18. XII. (Reuters). Vācu „kabatas“ bruņu kuģis „Admiral Graf Spee“, pirms tas pacēla enkuru, lai dotos no Montevideo ostas atpakaļ jūrā, pārvietoja 700 komandas locekļus un lielāko daļu municijas uz vācu tirdzniecības tvaikonu „Tacoma“. Nonācis 3 jūras jūdžu attālumā no krasta, tad ārpus Urugvajai teritoriāliem ūdeņiem, „Admiral Graf Spee“ pats sevi saspridzināja. Trīs stipri sprādzieni bija dzirdami plašā apkaimē, un plkst. 23.07 pēc Grinvičas laika (šorīt, plkst. 1.07 pēc Latvijas laika) kuģis pazuda dzelmē. „Tacoma“, šķiet, uzņēmis arī „Admiral Graf Spee“ komandas pēdējo daļu, kas bija izvedusi savu kuģi jūrā.

Valsts tipografijā dabūjami.

Techniskie noteikumi par elektrības mērīšanas instrumentu pārbaudi un Elektrisko mērīšanas instrumentu pārbaudes un iestādīšanas nodeva.

Maksā:

brošēta bez piesūtišanas 60 sant.
„ ar piesūtišanu 65 „

Valsts tipografija
Rīgā, Valdemāra ielā 6.

KURSI.

Rīgas biržā 1939. gada 18. decembrī.

Devizes:	Ls
1 Amerikas dollars	5,30—5,50
1 Anglijas mārciņa	20,90—21,90
100 Francijas franku	11,80—12,40
100 Beļģijas belgu	88,60—90,60
100 Šveices franku	119,90—122,90
100 Itālijas liru	27,10—27,70
100 Zviedrijas kronu	128,00—131,00
100 Norvēģijas kronu	121,50—124,50
100 Dānijas kronu	103,00—106,00
100 Čehijas kronu	— — —
100 Holandes guldeņu	284,25—290,25
100 Vācijas marku	203,92—205,92
100 Somijas marku	— — —
100 Igaunijas kronu	128,00—131,00
100 Polijas zlotu	— — —
100 Lietuvas litu	90,20—92,20
100 Dancigas guldeņu	— — —

Vērtspapīri:	
Latvijas valsts 5% kredītzīmes	99,00—101,00
1931. g. iekš. ceļu aizņēm. oblig.	19,00—20,00
Valsts zemes bankas 4% (6%) parādu pārjaunoš. II sērijas ķīlu zīmes	99,00—100,00
6% Latv. hip. bankas ķīlu zīmes (konvers.)	99,00—100,00
6% Rīgas hip. biedr. ķīlu zīmes	87,50—88,50
6% Rīgas privatu ķīlu zīmju kred. biedr. ķīlu zīmes	88,00—89,00
5½% Latvijas hip. bankas ķīlu zīmes	95,00—96,50

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētāja v. V. Gailītis. Zvērināts biržas makleris M. A. Zvirbulis.

Redaktors Jānis Ozols.

Šim numuram 8 lapas puses.

TIESU SLUDINĀJUMI.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, pamatojoties uz 1939. g. 5. dec. lēmumu, Civilproc. lik. 1565.—1568. p. p. un Civillik. 377. p. pamata, nolēma uzaicināt nozudušo **Zelmu Egels (Eggel)**, dzim. 1890. g. 15. janvārī Lodes pag. 1. gada laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas dienas „Valdības Vēstnesī“ ierasties tiesā vai dot tiesai drošas ziņas par sevi, tāpat arī uzaicināt visas citas personas, kurām ir drošas ziņas par viņas dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs ziņas tiesai, aizrādot, ka, ja šai laikā nebūs saņemtas drošas ziņas, ka Zelma Egels (Eggel), dzim. 1890. g. 15. 1. Lodes pag., ir dzīva, tiesa uz Civilproc. lik. 1569. p. atzīs viņu par mirušu.

1939. g. 13. decembrī. L. 5042/II. 27081j
Vicepriekšsēd. V. Salmiņš
Sekretars E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 4. civilnodala, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1693., 1695., 1712. un 1715. pantiem, saskaņā ar Valsts zemes bankas lūgumu un savu 1939. g. 2. decembra lēmumu, paziņo, ka lūdzēja ir saņēmusi parādu līdz ar 5% gadā, ko izdevis **Aleksis Teteris Šarlotei Hekels, dzim. Koskuls**, par labu pirkuma cenas atlikuma nodrošināšanai un kas apstiprināta 1899. g. 19. jūlijā ar 508. num. uz Mildaļi Gradovskis piederšo nekustamo īpašumu Valkas apr. Mārupes pag. **Siliņu mājām**, ar zemes grāmatu 11365. num., par min. obligāciju solidari atbild arī „**Vidūni**“ mājas ar zemes grām. 11366. num., „**Vinteru**“ mājas ar zemes grām. 11367. num. un „**Zosānu**“, arī „**Sotienkalna**“ mājas, ar zemes grām. 2885. num., bet šo obligāciju nevar izsniegt atpakaļ mājas īpašnieci hipotēkas dzēšanai zemes grāmatas, tādēļ, ka tā ir pazudusi.

Tāpēc apgabaltiesa uzaicina visas personas, kam būtu tiesības uz minēto obligāciju, pieieikties tiesā 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Ja uzaicinātās personas nepieteiksies noteiktā laikā, obligāciju atzīs par iznicinātu un lūdzējai būs tiesība prasīt hipotēkas dzēšanu zemes grāmatā.

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. L. 415/39. 27087j
Vicepriekšsēd. H. Mintāls
Sekretara v. A. Grigorjevs.

Rīgas apgabalt. 4. civilnodala, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1693., 1695., 1712. un 1715. pantiem, saskaņā ar Valsts zemes bankas lūgumu un savu 1939. g. 2. decembra lēmumu, paziņo, ka lūdzēja ir saņēmusi parādu līdz ar 5% gadā, ko izdevis **Jānis Mazulis Volfam** par labu kā pirkuma cenas atlikuma nodrošinājumu un kas apstiprināta 1874. g. 21. janvārī ar 59. num. uz Kārlim Lejas-Mazulim piederšo nekustamo īpašumu Valkas apr. Jaunlaicēnes pag. **Mazuļu Nr. 54 mājām** ar zemes grāmatu 449. num., par šo obligāciju solidari atbild arī atdalītie zemes gabali: 1) lit. „A“ un „B“ (zemes grām. 4762. num.), b) „**Ataugas**“ mājas (zemes grām. 11413. num.), bet šo obligāciju nevar izsniegt atpakaļ mājas īpašnieci, hipotēkas

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. L. 423/39. 27085j
Vicepriekšsēd. H. Mintāls
Sekretara v. A. Grigorjevs

zemes grāmatas, tādēļ, ka tā ir pazudusi.

Tāpēc apgabaltiesa uzaicina visas personas, kam būtu tiesības uz minēto obligāciju, pieieikties tiesā 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Ja uzaicinātās personas nepieteiksies noteiktā laikā, obligāciju atzīs par iznicinātu un lūdzējai būs tiesība prasīt hipotēkas dzēšanu zemes grāmatā.

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. L. 422/39. 27086j
Vicepriekšsēd. H. Mintāls
Sekretara v. A. Grigorjevs.

Rīgas apgabalt. 4. civilnodala, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1693., 1695., 1712. un 1715. pantiem, saskaņā ar Valsts zemes bankas lūgumu un savu 1939. g. 2. decembra lēmumu, paziņo, ka lūdzēja ir saņēmusi parādu līdz ar 5% gadā, ko izdevis **Aleksis Teteris Šarlotei Hekels, dzim. Koskuls**, par labu pirkuma cenas atlikuma nodrošināšanai un kas apstiprināta 1899. g. 19. jūlijā ar 508. num. uz Mildaļi Gradovskis piederšo nekustamo īpašumu Valkas apr. Mārupes pag. **Siliņu mājām**, ar zemes grāmatu 11365. num., par min. obligāciju solidari atbild arī „**Vidūni**“ mājas ar zemes grām. 11366. num., „**Vinteru**“ mājas ar zemes grām. 11367. num. un „**Zosānu**“, arī „**Sotienkalna**“ mājas, ar zemes grām. 2885. num., bet šo obligāciju nevar izsniegt atpakaļ mājas īpašnieci hipotēkas dzēšanai zemes grāmatas, tādēļ, ka tā ir pazudusi.

Tāpēc apgabaltiesa uzaicina visas personas, kam būtu tiesības uz minēto obligāciju, pieieikties tiesā 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Ja uzaicinātās personas nepieteiksies noteiktā laikā, obligāciju atzīs par iznicinātu un lūdzējai būs tiesība prasīt hipotēkas dzēšanu zemes grāmatā.

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. L. 415/39. 27087j
Vicepriekšsēd. H. Mintāls
Sekretara v. A. Grigorjevs.

Rīgas apgabalt. 4. civilnodala, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1693., 1695., 1712. un 1715. pantiem, saskaņā ar Valsts zemes bankas lūgumu un savu 1939. g. 2. decembra lēmumu, paziņo, ka lūdzēja ir saņēmusi parādu līdz ar 5% gadā, ko izdevis **Jānis Mazulis Volfam** par labu kā pirkuma cenas atlikuma nodrošinājumu un kas apstiprināta 1874. g. 21. janvārī ar 59. num. uz Kārlim Lejas-Mazulim piederšo nekustamo īpašumu Valkas apr. Jaunlaicēnes pag. **Mazuļu Nr. 54 mājām** ar zemes grāmatu 449. num., par šo obligāciju solidari atbild arī atdalītie zemes gabali: 1) lit. „A“ un „B“ (zemes grām. 4762. num.), b) „**Ataugas**“ mājas (zemes grām. 11413. num.), bet šo obligāciju nevar izsniegt atpakaļ mājas īpašnieci, hipotēkas dzēšanai

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. L. 423/39. 27085j
Vicepriekšsēd. H. Mintāls
Sekretara v. A. Grigorjevs

zemes grāmatas, tādēļ, ka tā ir pazudusi.

Tāpēc apgabaltiesa uzaicina visas personas, kam būtu tiesības uz minēto obligāciju, pieieikties tiesā 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Ja uzaicinātās personas nepieteiksies noteiktā laikā, obligāciju atzīs par iznicinātu un lūdzējai būs tiesība prasīt hipotēkas dzēšanu zemes grāmatā.

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. L. 414/39. 27088j
Vicepriekšsēd. H. Mintāls
Sekretara v. A. Grigorjevs.

Rīgas apgabalt. 4. civilnodala, uz Lik. par laulību 77. p. pamata, paziņo, ka tiesa 1939. g. 20. sept. Agates-Emmas-Luizes Rozes, pēc pirmā vīra Kattchins, dzim. Markvards, prasības lietā pret **Heinrichu-Ludvigu-Alfredu Rozi**, par laulības šķiršanu aizmuguriski nosprieda: šķirt laulību, kas slēgta 1908. g. 6. martā Rīgas ev.-lut. Doma baznīcā starp **Heinrichu - Ludvigu - Alfredu Rozi (Rose)**, un **Agati-Emmu-Luizi Rozi (Rose)**, dzim. Markvards, pēc pirmā vīra Kattchins, neatkārīgi no prāvnieku vainas.

Ja atbildētājs Civilproc. lik. 834., 839. un 859. pantos paredzētā laikā neiesniegs tiesai atsaukmi vai pārsūdzību, spriedums stāties likumīgā spēkā.

Rīgā, 1939. g. 13. decembrī. 659. l. 27263b
Vicepriekšsēd. H. Mintāls
Sekretara v. E. Julika.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstītas firmas „**Chr. Jensen**“ (Rīgā, 11. nov. bulv. 13) reģistra 898. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 15. dec. lēmuma pamata ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, Akselem Fengeram izdotā pilnvara-prokura 1939. g. 10. dec. atsaucita.

Rīgā, 1939. g. 15. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstīti 20. num. ierakstītā firma „**K. F. Neuland**“ (Rīgā, M. Pils ielā 3, 1. stāvā), uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. decembra lēmuma pamata, **tirdzniecības reģistri dzēsta**, kā likvidēta 1939. gada 8. decembrī.

Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstītas firmas „**Brāļi Seeborg**“ (Rīgā, Ļ. Pils ielā 23, 11. dzīv.) reģistra 207. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. decembra lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar 1939. g. 6. dec. noslēgto pirkuma-pārdevuma līgumu, šo firmu līdz ar uzņēmumiem un uzņēmuma nodalām: a) Vent:pili un b) Liepājā ieguvīs 1883. g. 10. apr. Rīgā dzim. **Fridrihs Ziglevics**, dzīvo Rīgā, Lāčplēša ielā 26, 12. dz.

Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ar firmu „**M. Geršteins un J. Sigalovs**“ (Rīgā, Preču stacijas laukumā Nr. 105) ierakstītas atklātas sabiedrības reģistra 363. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. decembra lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, šīs sab. atklātais biedrs **Jakobs Sigalovs** no 1939. g. 1. maija dzīvo Rīgā, Stabu ielā 61, 53. dz.

Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstītas firmas „**Chr. Jensen**“ (Rīgā, 11. nov. bulv. 13) reģistra 898. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 15. dec. lēmuma pamata ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, Akselem Fengeram izdotā pilnvara-prokura 1939. g. 10. dec. atsaucita.

Rīgā, 1939. g. 15. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstītas firmas „**M. Mellups**“ reģistra 2442. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. dec. lēmuma pamata, ierakstīts, ka pēc paziņojuma:

1) pēc namu numerācijas pārkaršanas Miera ielā, Rīgā, šīs firmas īpašnieka **Mārča Mellupa** dzīves vieta ir Rīgā, Miera ielā 63, 2. dz.
2) šī firma 1938. g. 30. sept. likvidējusi uzņēmumu — galdnieku darbnīcu Rīgā, Hospitāļu ielā 5;
3) sakarā ar namu numerācijas pārkaršanu Miera ielā, Rīgā, uzņēmuma, kura darbības nozare ir mēbeļu rūpniecība, atrašanās vieta ir Rīgā, Miera ielā 63.

Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstītas firmas „**M. Gervass**“ (Rīgā, Kaļķu ielā 18) reģistra 5099. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. decembra lēmuma pamata, ierakstīts:

Pēc paziņojuma, pēc namu numerācijas pārkaršanas Marijas ielā, Rīgā, šīs firmas īpašnieces **Meres Gervass** dzīves vieta ir Rīgā, Marijas ielā 25, 8. dzīv.

Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „B“ reģistri ar firmu „**Tekstila rūpniecības un tirdzniecības akciju sabiedrība „Rekords**“ (Rīgā, Aizsargu ielā 95/97) ierakstītas akciju sabiedr. reģistra 60. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 12. decembra lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar protokolliem, 1939. gada 5. decembrī: 1) šīs sab. akcionāru ārkārtējā pilnā sapulcē valdes locekļa kandidāts **Leizers Hīrsmāns** atbrīvots no valdes locekļa pienākumu pildīšanas un par valdes locekļiem ievēlēti **Zamuels Gelbarts**, dzīvo Rīgā, Stabu ielā 45, 3. dz., un **Aleksandrs Zobans**, dzīvo Rīgā, Blaumaņa ielā 7, 5. dz.; 2) min. sab. valdes sēdē par valdes priekšsēdētāja vietnieku ievēlēts **Zamuels Gelbarts**.

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstītas firmas „**M. Mellups**“ reģistra 2442. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. dec. lēmuma pamata, ierakstīts, ka pēc paziņojuma:

1) pēc namu numerācijas pārkaršanas Miera ielā, Rīgā, šīs firmas īpašnieka **Mārča Mellupa** dzīves vieta ir Rīgā, Miera ielā 63, 2. dz.
2) šī firma 1938. g. 30. sept. likvidējusi uzņēmumu — galdnieku darbnīcu Rīgā, Hospitāļu ielā 5;
3) sakarā ar namu numerācijas pārkaršanu Miera ielā, Rīgā, uzņēmuma, kura darbības nozare ir mēbeļu rūpniecība, atrašanās vieta ir Rīgā, Miera ielā 63.

Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstīta firma „**Herberts Rubenis**“ (Rīgā, Nolikavas ielā 5, 3. dz.) reģistra 4912. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. decembra lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, Nadežda Vēlcers kā prokuriste ar 1939. g. 7. decembrī šīs firmas dienestā vairs neatrodas.

Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistri ierakstītas firmas „**M. Gervass**“ (Rīgā, Kaļķu ielā 18) reģistra 5099. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. decembra lēmuma pamata, ierakstīts:

Pēc paziņojuma, pēc namu numerācijas pārkaršanas Marijas ielā, Rīgā, šīs firmas īpašnieces **Meres Gervass** dzīves vieta ir Rīgā, Marijas ielā 25, 8. dzīv.

Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „B“ reģistri ar firmu „**Tekstila rūpniecības un tirdzniecības akciju sabiedrība „Rekords**“ (Rīgā, Aizsargu ielā 95/97) ierakstītas akciju sabiedr. reģistra 60. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 12. decembra lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar protokolliem, 1939. gada 5. decembrī: 1) šīs sab. akcionāru ārkārtējā pilnā sapulcē valdes locekļa kandidāts **Leizers Hīrsmāns** atbrīvots no valdes locekļa pienākumu pildīšanas un par valdes locekļiem ievēlēti **Zamuels Gelbarts**, dzīvo Rīgā, Stabu ielā 45, 3. dz., un **Aleksandrs Zobans**, dzīvo Rīgā, Blaumaņa ielā 7, 5. dz.; 2) min. sab. valdes sēdē par valdes priekšsēdētāja vietnieku ievēlēts **Zamuels Gelbarts**.

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „B“ reģistri ierakstītas firmas „**Sokolades un konfekšu ražojumu tirdzniecības-rūpniecības akciju sabiedrība „Laima**“ (Rīgā, Miera ielā 22) reģistra 180. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 12. dec. lēmuma pamata, ierakstīts:

Si firma 1939. g. 8. decembrī atvērusi Rīgā, Elizabetes ielā 61, uzņēmumu — I. Šķiras konditoreju-augļu tirgotavu.

Rīgā, 1939. g. 12. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grunduls. Sekretars E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „B“ reģistri ar firmu „**Oskara Vildenberga savienoto ādas fabriku akciju sabiedrība**“ (Rīgā, Bauskas ielā 16) ierakstītas akciju sabiedr. reģistra 241. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1939. g. 11. dec. lēmuma pamata, ierakstīts:

Pēc paziņojuma un 1933. gada 4. dec. šīs sab

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodaļa, saskaņā ar tirdzniec. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „B” reģistri ar firmu „Rīgas privāta ķīlu zīmju kredītbiedrība, dib. 1864. gadā” (Rīga, L. Smiļņu ielā 27) ierakstītās kredītbiedrības reģistra 277. folijā, uz tirdzniec. reģ. tiesneša 1939. g. 11. dec. lēmuma pamata ierakstīts:

1) Saskaņā ar paziņojumu un protokolliem: 1) Helmutš Stegmanš kā sindikā valdes sekretārs ar 1939. g. 15. novembrī šīs kredītbiedrības dienestā vairs neatrodas; 2) 1939. gada 11. novembra valdes sēdē par valdes sekretāru ievēlēts Jānis Kalniņš, dzīv. Rīgā, Antonijas ielā 18, kuram tiesība, saskaņā ar 1939. g. 14. decembra kredītbiedrības valdes un kontrolkomisijas kopsēdē par sindikā ievēlēts Aleksandrs Udris, dzīvo Rīgā, Kr. Barona ielā 3, kurš min. amatu uzņēmējis 1939. gada 15. novembrī.

2) Saskaņā ar paziņojumu, Helmutš Stegmanš kā pilnvarnieks ar 1939. g. 15. novembrī šīs kredītbiedrības dienestā vairs neatrodas. Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs E. Andersons.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģ. nodaļa, saskaņā ar tirdzniec. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „B” reģistri ar firmu „Akciju sabiedrība „Rīgas būvniecība” (Rīga, Brievības ielā 31) ierakstītās akciju sabiedrības reģistra 364. folijā, uz tirdzniec. reģ. tiesneša 1939. gada 11. decembra lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu un protokolliem, 1939. g. 5. decembrī izstājušies valdes locekļi Kristaps Agte (Agthe) un Vilhelms Butte, pēdējais arī kā direktors-rikotājs, un mirušā valdes locekļa Heinricha Agtes (Agthe) vietā valdē pieaicināts valdes locekļa kandidāts Bruno Intelmanis. Rīgā, 1939. g. 11. decembrī. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs E. Andersons.

Jelgavas apgabaltiesas tirdzn. reģ. nod., pamatojoties uz tirdzniec. reģ. not. 39. p., paziņo, ka, saskaņā ar tirdzniec. reģ. tiesneša 1939. g. 14. decembra lēmumu (1939. g. 463. žurn. num.), Jelgavas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. „A” daļas 1095. reģ. num. ir ierakstīta firma „Roberts Čirulis”.

Roberts Čirulis dzim. 1902. g. 21. jūnijā Ventspilī un dzīvo Ventspilī, Tārgales ielā 36. Uzņēmums — pārtikas, tabakas preču un būvmateriālu tirgotava — atrodas Ventspilī, Tārgales ielā 36, un tā darbība atklāta 1929. gadā. Jelgavā, 1939. g. 14. decembrī. „A” 1095. l. 27273b. Tirdzniec. reģ. tiesnesis V. Kleinbergs. Sekretārs v. i. M. Ruģelis.

Jelgavas apgabaltiesas tirdzn. reģ. nod., pamatojoties uz tirdzniec. reģ. not. 39. p., paziņo, ka, saskaņā ar tirdzniec. reģ. tiesneša 1939. g. 14. decembra lēmumu (1939. g. 464. žurn. num.) Jelgavas apgabalt. tirdzniecības reģistra „A” daļas 1096. reģ. numurā ir ierakstīta firma „Vilhelms-Heinrichs Medings”.

Vilhelms-Heinrichs Medings, Vācijas pavalstnieks, dzimis 1888. g. 28. februārī Ventspilī un dzīvo Ventspilī, 18. novembra ielā 2. Uzņēmumi — gaļas firtotava un zarnu firtotava — atrodas Ventspilī, 1. Tīrgaus laukumā un 2) Ganību ielā 52, un to darbība atklāta 1) 1906. g. 1. janvārī un 2) 1937. g. 1. janv. Jelgavā, 1939. g. 14. decembrī. „A” 1096. l. 27275b. Tirdzniec. reģ. tiesnesis V. Kleinbergs. Sekretārs v. i. M. Ruģelis.

Jelgavas apgabaltiesas tirdzn. reģ. nod., pamatojoties uz tirdzniec. reģ. not. 39. p., paziņo, ka, saskaņā ar tirdzniec. reģ. tiesneša 1939. g. 14. decembra lēmumu (1939. g. 465. žurn. num.), Jelgavas apgabalt. tirdzn. reģ. „A” daļas 1097. reģistra num. ir ierakstīta firma „Pauls Kalnmalis”.

Pauls Kalnmalis dzim. 1897. g. 15. janvārī Ventspilī un dzīvo Ventspilī, Tārgales ielā 58. Uzņēmums — gaļas un desu tirgotava — atrodas Ventspilī, Tārgales ielā 36, un tā darbība atklāta 1928. g. 1. janvārī. Jelgavā, 1939. g. 14. decembrī. „A” 1097. l. 27274b. Tirdzniec. reģ. tiesnesis V. Kleinbergs. Sekretārs v. i. M. Ruģelis.

Liepājas apgabalt. civilnodaļa, ar š. g. 19. oktobra spriedumu atzīnusi Aronu Brenburgu par maksātnespējīgu parādnieku tirdzniecībā, kamdēļ iestādēm un priekšniecībām labprātīgi:

1) jāuzliek aizliegums uz parādnieka nekustamiem īpašumiem un jāapkāp viņa kustama manta, ja tāda atkrastos iestāžu robežās, un 2) jāpaziņo Liepājas apgabaltiesai par visām prasībām pret maksātnespējīgo parādnieku, un arī sumas, kas pienākas iestādēm. Privatpersonām jāpaziņo apgabaltiesai par savu parādu prasībām no parādnieka un arī par sumām, kādas parādniekam pienākas, neskatoties, vai maksājumi notecējuši, vai arī viņu termiņš gaidams nākamībā, tāpat par maksātnespējīgo nekustamiem īpašumiem, kas atkrastos viņa pārziņā.

Augšā minētie paziņojumi jāizdara 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Par maksātnespējīgu parādnieka zvērīnātu aizgādni iecelts zvēr. adv. Arkādijs Lipsiņš, kas dzīvo Liepājā, Graudu ielā 27. Liepājā, 1939. g. 12. decembrī. A. 396/1 27106. Priekšsēdētājs M. Bērziņš. Sekretārs E. Speķis.

Daugavpils apgabalt. i. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1628.—1631., 1636. un 1710. pantiem, paziņo, ka ar š. minēto personu nāvi ir atklājušies mantojumi un tādēļ uzaicina visas personas, kam uz šiem mantojumiem būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības un prasības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, un norāda, ka uzaicinājuma termiņā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām:

1) Antons Veliks, 43. g. vecs, miris 1925. g. 4. februārī Liksnas pag., L. 3464.a/39; 2) Kazimirs Luta, dzim. 1870. gada 24. martā, miris 1938. g. 24. februārī Skaistas pag., L. 4021.a/39; 3) Anna Vikains, 80 g. veca, mir. 1935. g. 24. decembrī Saliņas pag., L. 4128.a/39; 4) Ādams-Ignats Čipans, dzim. 1893. gada 12. februārī, miris 1939. g. 7. aprīlī Vārķavas pag., L. 4241.a/39; 5) Jānis Mizuks, dzimis 1867. gada 5. martā (v. st.) Krustpils pag., miris 1914. g. 26. jūn. (v. st.) turpat. L. 4280.a/39; 6) Stanišlavs Jakovickis, dzimis 1886. g. 25. septembrī, miris 1939. g. 15. jūnijā Naujenes pag., L. 4331.a/39; 7) Ieva Zubkovskis, dzimusi 1896. g. 1. jūnijā, mir. 1936. g. 2. okt. Naujenes pag., L. 4332.a/39; 8) Regina Andreja m. Kluss, apm. 35 g. veca, mir. 1936. gada 22. februārī Aulejas pag., L. 4337.a/39; 9) Agnese Orups, dzim. 1874. gada 21. oktobrī, mir. 1937. g. 30. janvārī Skaistas pag., L. 4343.a/39; 10) Jāzeps Trušelis, dzimis 1929. g. 3. novembrī, miris 1939. gada 30. oktobrī Daugavpīlī, L. 4345.a/39.

Daugavpīlī, 1939. g. 13. dec. Vicepriekšsēdētājs N. Kīgurs. Sekretārs v. V. Bite.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 397., 401., 405., 413., 416. pantiem un prasītāja Jāzepa (Osipa) Maslobojeva lūgumu viņa lietā ar atbildētājiem Annu, Haritimu un Nikolaju Maslobojeviem par kopīpašuma sadalīšanu, uzaicina atbildētāju Nikolaju Maslobojevu, kura dzīves vieta prasītājam nav zināma, ierasties tiesā 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un uzdot savu dzīves vietu Daugavpīlī. Ja atbildētājs šīn laikā neieradīsies personīgi vai nešūst pilnvarnieku, pavēstis un citus rakstus atstās tiesas kancelejā, bet lietu noliks tiesas sēdē un izskatīs aizmuguriski.

Prasības lūgumam pievienoti tā noraksts un prasītāja iesniegtu dokumentu noraksti. Daugavpīlī, 1939. g. 13. dec. 7227a l. 27110j. Priekšsēdētājs O. Dzinters. Sekretārs v. N. Harlāns.

Rīgas apr. 5. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1628.—1631., 1636. p. un 1710. p., paziņo, ka ar Alvīnu Bērziņu, dzim. Čanders, dzim. 1891. g. 26. oktobrī, mir. 1939. g. 5. aug. Kastrānes pag., „Lejas-Urdzēnos”, nāvi ir atklājis mantojums, un tādēļ uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem u. t. f., pieteikt tiesas savas tiesības un prasības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” un norāda, ka uzaicinājuma termiņā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām.

Keipenē, 1939. g. 12. decembrī. L. 667/39. 27308b. Mirtiesnesis T. Strelerts.

Jelgavas pils. 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Civilproc. lik. 149. un turpmākiem pantiem, paziņo, ka 1939. g. 15. decembrī lauļāto mantisko attiecību reģ. 47. lapā ierakstīts, ka starp laulātiem Benjamiņu Gliku, dzim. 1910. g. 15. martā Saldū, un Mirjamu Gliku, dzim. Ščupaks-Levinsons, dzim. 1905. g. 28. dec. Jelgavā, no 1939. g. 5. nov. pastāv visas mantas šķirtība (Civillik. 117. un turpm. p.), kas nodibināta ar 1939. g. 2. novembrī Rīgas notāra Sumbērga kantori ar reģ. 11867. num. noslēgto laulības līgumu. 27306. Mirtiesnesis L. Bērziņš.

Jelgavas pils. 1. iec. mirtiesnesis, paziņo, ka Jēkabs Frenkelis pieteicis par nozaudētu viņam Kārļa Finkenšteina izdotu vekseli par Ls 50,— ar izdošanas un ar termiņu 1939. g. 20. nov. Pamatojoties uz Civilproc. lik. 1718., 1719. un 1721. pantiem, mirtiesnesis uzaicina personu kuras rokās būtu šis vekselis, iesniegt vekseli mirtiesnesim 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”. Jelgavā, Annas ielā 10, aizrādāt, ka pēc šī termiņa noteikšanas vekseli atzīs par anulētu. Mirtiesnesis L. Bērziņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz., pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Alvine Stikans, al. Majors, dzim. 1900. g. 15. martā, mirusi 1939. g. 24. martā Jēkabpīlī, L. 3946.a/39; 2) Eduards Bindars, 37 gadus vecs, miris 1912. g. 1. augustā Skaistas pag., L. 4149.a/39; 3) Augusts-Augustīns Balulis, dzimis 1860. g. 18. novembrī, miris 1937. g. 4. decembrī, L. 4225.a/39; 4) Stefānija Kozlovskis, dzim. 1874. g. mir. 1939. g. 7. sept. Daugavpīlī, L. 4229.a/39; 5) Jēkabs Spūlis, dzimis 1858. gada 4. augustā, miris 1938. g. 30. septembrī Vārķavas pag., L. 4240.a/39; 6) Zofija Čiršs, dzim. 1872. g. 27. jūnijā, mir. 1939. g. 7. martā Naujenes pag., L. 4243.a/39.

3) tam ir hipoteku parādi Ls 2100,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 20,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 14. decembrī. 718. l. 27177g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz., pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jūlija Mustapa nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Pabažu pag., ierakstīts zemes grāmatas 6674. nodalījumā un sastāv no Krastkalnu mājām, 23,27 ha kopplatībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 1500,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 1500,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 150,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 15. decembrī. 9. l. 27174g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

4) solītajiem jāiemaksā Ls 20,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 14. decembrī. 669. l. 27179g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz., pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jūlija Mustapa nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Pabažu pag., ierakstīts zemes grāmatas 6674. nodalījumā un sastāv no Krastkalnu mājām, 23,27 ha kopplatībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 1500,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 1500,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 150,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 15. decembrī. 9. l. 27174g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz., pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jūlija Mustapa nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Pabažu pag., ierakstīts zemes grāmatas 6674. nodalījumā un sastāv no Krastkalnu mājām, 23,27 ha kopplatībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 1500,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 1500,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 150,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 15. decembrī. 9. l. 27174g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz., pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jūlija Mustapa nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Pabažu pag., ierakstīts zemes grāmatas 6674. nodalījumā un sastāv no Krastkalnu mājām, 23,27 ha kopplatībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 1500,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 1500,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 150,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 15. decembrī. 9. l. 27174g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz., pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pēterā Holcmaņa nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Turaidas pag., ierakstīts zemes grāmatas 21867. nodalījumā un sastāv no Sediņu 79. F mājām, 50,79 ha kopplatībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 6150,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 4100,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 615 — drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 15. decembrī. 800. l. 27176g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz., pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Kristīnes Čēravs, dzim. Ozols, nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Zaubes pag., ierakstīts zemes grāmatas 24688. nodalījumā un sastāv no zemes gabala „Cervai 22. F”, 15,66 ha kopplatībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 200,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 2100,—;

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Angusta Kauliņa nekustamo īpašumu, kas atrodas Sloka, Kafēju ielā 23, ierakstīts zemes grāmatas 56. nodalījumā un sastāv no 27. num. zemes gabala; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 1100,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 9500,—;

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pēterā Holcmaņa nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Turaidas pag., ierakstīts zemes grāmatas 21867. nodalījumā un sastāv no Sediņu 79. F mājām, 50,79 ha kopplatībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 6150,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 4100,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 615 — drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 14. decembrī. 717 l. 27178g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Madonas apr. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Madonā, Vienības ielā 9, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas aizd. L. 6010,— nokavēto termiņmaksu piedzišanai 1940. gada 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos Aleksandra Baloza nekustamo īpašumu, kas atrodas Madonas apr. Mārcienas pag., ierakstīts zemes grāmatas 1301. nodalījumā un sastāv

no „Lejas-Mālnieku” mājām, 65,06 ha platībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 12.000,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 8100,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 1200,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 11. decembrī. 64. l. 27180g. Tiesu izpildītājs P. Asars.

Rīgas apgabalt. Madonas apr. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Madonā, Vienības ielā 9, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas aizd. Ls 6450,— nenomaksāto termiņmaksu piedzišanai 1940. gada 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos Aleksandra Grāvera nekustamo īpašumu, kas atrodas Madonas apr. Grašu pag., ierakstīts zemes grāmatas 226. nodalījumā un sastāv no Licioša mājām; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 6900,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 10.000,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 690,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 11. decembrī. 151. l. 27181g. Tiesu izpildītājs P. Asars.

Rīgas apgabalt. Madonas apr. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Madonā, Vienības ielā 9, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Alekšandras Tidriķis prasības Ls 390,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 24. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pēterā Holcmaņa nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Turaidas pag., ierakstīts zemes grāmatas 21867. nodalījumā un sastāv no Sediņu 79. F mājām, 50,79 ha kopplatībā; 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 6150,—; 3) tam ir hipoteku parādi Ls 4100,—; 4) solītajiem jāiemaksā Ls 615 — drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma; 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļa. Lidz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. 1939. g. 14. decembrī. 737. l. 27175g. Tiesu izpildītājs J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, St

